

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

436. Quid possit Parochus circa delegationem prædicandi in parochia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

*l. cit. d. 35. n. 20. Ugol. de irreg. c. 6. §. 7. n. 3. Regin. Henriq. Bonac. Sayr. &c. quos citat & sequitur Barb. n. 70. Item dolo vel metu extorta, modò dolo & mendacia non versetur circa substantiam, vel causam finalem. Barb. loc. cit. Sanch. d. 39. n. 13. Con, Regin. &c. Item data contra prohibitionem Episcopi. Barb. l. c. citans Pont. de matrim. l. 5. c. 29. n. 3. Item, ut Sanch. l. cit. d. 36. Hurtad. de matr. l. 5. diff. 13. n. 44. Filiuc. Trull. apud Barb. cit. c. 21. n. 75. concessa nuncio, ad eam petendam misso (secus est, ut iidem A A. si concessa à parochio motu proprio, vel ad instantiam alterius non misit à Sacerdote astituro, eò quòd talis licentia habeat rationem privilegii cujusdam, quòd effectum sortitur à tempore notitiæ) antequam ea ad notitiam petentis Sacerdotis perveniat; eò quòd satis sit eam cognitam & acceptatam à nuncio. Addit tamen Barb. *ibidem*, se reperisse Declar. S. Congr. sub die 5. Decembr. an. 1626. qua censentur, matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo habente licentiã à proprio parochio unius ex contrahentibus, & ignorante se illam habere; prout ignorat unus contrahentium, esse invalidum. Item sufficit licentia, seu commissio generalis data ministrandi omnia sacramenta à parochio volente facere absentiam, vel infirmo. Barb. n. 71. ex Rebell. Bonac. & aliis. referens sic decisum à S. Congr. Idem est, dum à parochio concessa est licentia, ut possit quis omnia intra parochiam ad curam animarum spectantia exercere. Nav. *conf. 27. tit. de spons. in antiq. Tamb. de jure Abb. tom. 2. d. 8. q. 2. Sanch. cit. l. 3. d. 35. n. 5. Hurt. Sayr. & alii apud Barb. n. 72. quamvis ipsò ex Sanch. l. cit. dicat, id procedere, dum parochus absens relinquit substitutum; non verò, dum præfens dat licentiam ministrandi Sacramenta; tunc enim licentiam illam se extendere solum ad Sacramenta magis necessaria, & vi illius non posse talem assistere matrimonii, hocque velle ait Filiucium *qq. mor. tom. 1. tr. 20. p. 1. c. 6. n. 218. Tamb. l. cit. n. 1. & sic resolvit Rotam decis. 643. n. 1. p. 1. divers.* Non tamen sufficit licentia tacita, sed requiritur expressa Sanc. cit. l. 3. d. 35. n. 15. Filiuc. loc. cit. Cou. tom. 2. d. 30. dub. 2. n. 31. Pont. de imped. matrim. c. 26. §. 6. Gonz. ad reg. 8. cancell. gl. 47. n. 52. aliique plurimi apud Barb. n. 69. Et quidem actum copulationis præcedens Barb. l. cit. citans Sanch. nu. 18. Salzed. &c. Porò data licentia viget, quamdiu à Parochio concedente non revocatur. Tunc revocata censetur, quando iis, quibus concessa fuit, per certum nuncium aut literas significata est revocatio. Sanch. l. cit. d. 36. n. 9. Con, l. cit. n. 32. Barb. l. cit. n. 73. resolventes, ut Barb. ait, ante hujusmodi intimationem actu tenere, etiam si Sacerdos ille aliunde sciret suæ facultatis revocationem. Exspirat verò dicta licentia, si interim parochus moriatur, Barb. n. 74. contra Franc. Molin, testans sic resolutum à Rota in Vicentina Matrimon. coram Dunez & Argumento. l. mandatum. c. mandari. c. gratum & c. relatum. de off. deleg. Deniq; idem quo ad dandam hanc licentiam assistendi matrimonii posse parochos delegatos seu constitutos ab Episcopo ad ejus nutum amovibiles; Item vice curatos à parochis proprietariis institutos, tenent Rebell. in addit. l. 4. n. 67. Hurt. de matr. d. 5. diff. 10. n. 34. Possev. &c. apud Barb. l. cit. n. 67. Idque etiam in præsentia parochi proprietarii. Pont. de matr. l. 5. c. 28. n. 2. Sanch. l. cit. d. 31. Guttier. &c. apud Barb. l. cit. contra Sor. & Bartholom. Medin.**

Questio 436. Quid possit parochus circa delegationem prædicandi in parochia?

Respondeo: et si solius parochi licentia sufficiens videatur attento jure communi, ut quis ab eo invitatus possit in Ecclesia parochiali concionari ex textu Clem. *andum de sepult.* vi tamen Trid. sess. 24. c. 4. & sess. 5. c. 5. prohibitum est parochis in suis Ecclesiis admittere concionatores ab Ordinario non approbatos, etiam si prædicare vellent aliquis Episcopus. Atque ita hodie nullum, etiam à parochio invitatum prædicare posse in ejus Ecclesia sine licentia Episcopi, ex Declar. Clem. 8. resolvit Zipæus in *analytic. juris Eccl. enarrat. l. 3. tit. de paroch. n. 3.* apud Barb. de off. paroch. p. 1. c. 14. n. 8. nisi alias prædicator parochio notus esset, ad hoc, ut semel iterumque prædicaret. Ugol. de off. Ep. c. 42. §. 1. n. 3. Nav. apud Barb. l. cit.

Questio 437. Quid possint parochi circa dandam veniam non jejunandi diebus jejunii, & laborandi diebus festis?

Resp. ad primum: potest ex iusta causa, (sine iusta causa namq; nec licet nec valde in hac lege utpote superioris dispensat parochus. Sanch. in select. disp. 54. n. 38. nisi ubi prudenter & bonâ fide arbitratus esset causam subsistere; valet enim tunc dispensatio illius, et si à parte rei causa insufficientis fuisset, Sanch. l. cit. n. 39. ob præsumptam in eo casu erroris bonæ fidei voluntatem superioris, in cuius jure dispensat inferior. l. 1. tr. 4. c. 22. n. 1. cum communi) & in iusto dubio (dum enim necessitas est evidens, opus non est dispensatione) tam ad esum carni, quam ad secundam refectionem, dispensare, seu licentiam dare potest parochus parochianis suis, non solum in oppidis & villis, ubi nec Episcopus, nec ejus Vicarius adest, sed etiam in civitate, vel alibi præfente Episcopo episcopi Vicario, ubi & quia ita servat consuetudo legitime præscripta. Nav. in man. c. 21. n. 20. Azor. in sit. mor. p. 1. l. 7. c. 29. q. 3. Fagund. in præc. 4. Eccl. l. 1. c. 9. n. 2. Possev. de off. curati c. 12. n. 22. Barb. de off. paroch. p. 1. c. 16. n. 3. quoniam & Sanch. de matr. l. 8. d. 9. n. 27. & in Opus. tr. 2. l. 5. c. 11. n. 18. absolute affirmat, posse id parochum præfente Episcopo; quia inquit, ad Episcopum non recurritur in minimis, ut usus habet, & Episcopi sciunt, & non contradicunt contra Jacob. de Grass. in aureis decis. p. 1. l. 2. c. 37. n. 17. Vegam, in sum. p. 1. c. 14. casu 36. Sa. v. jejunium, apud Barb. l. c. id negantes de usu carni, Porò dum causa iusta est, non potest parochus jejunium in aliud opus commutare, etiam ex parte, reuente illo, qui dispensationem accipit, Joan. Sanch. loc. cit. n. 40. Filiuc. tom. 2. tr. 27. c. 7. n. 129. apud Barbof. l. cit.

2. Resp. ad secundum, posse parochum ex causa legitima, nimirum dum ea est dubia, aut videretur non satis sufficiens; si enim necessitas seu causa excusationis est manifesta & indubitata, opus non est dispensatione, seu petitione licentiæ, licet id interdum securus & decens sit, præsertim si impedimentum diu aut ordinariè est duraturum. Laym. Theol. mor. l. 4. tr. 5. c. 4. n. 2. Fagund. in præc. Eccl. l. 1. c. 14. n. 27. Azor. p. 2. l. 1. c. 28. q. 6.) dare licentiam diebus festis laborandi, ubi commodè ad Episcopum episcopi Vicarium, aliove ministros illius ad hoc deputatos recurrere non potest. Laym. l. cit. Barb. l. c. n. 6. Possev. l. c. c. 12. n. 12. Azor. l. c. ubi etiã, quòd licet in dicto casu parochus jure cõcedat facultatè, ut quis ad tempus eã lege solvatur ob iustam causam, non possit tamen dare facultatem in perpetuum, citatque